

Opět v Terezíně

Ani tento rok jsme z okresu Louny neopomenuli navštívit pietní akt v Terezíně , který se konal 6. května. Den se sice zpočátku jevil jako zatažený, ale to nás Žatečáky, Louňáky a Podbořaňáky neodradilo uctít památku vězněných a zavražděných lidí z celé Evropy v koncentračním táboře v Terezíně v době druhé světové války. Ale udělali jsme dobře, že jsme se obrnili proti možné nepřízni počasí. Naše deštníky nakonec dešť zahnal a po celý zbytek dne nám krásně svítilo sluníčko a vládla skoro letní pohoda. Na pietním místě v Terezíně hosté nejdříve položili květinové dary k čelním památníkům, poté jsme si vyslechli zdravice místních pořadatelů a zejména projev naší předsedkyně s. Konečně a následovalo kladení květů na jednotlivé malé náhrobky, které symbolizovaly vězně KT i táborů a věznic v blízkém okolí, kteří se již domů před 78 lety nevrátili. Pokračovalo se uctěním památky zavražděných mladých lidí na konci války u zdi tábora, kam většina z nás došla a poklonila se.

Je to smutné, že i tolik let po druhé světové válce byl rozpoután východně od našich hranic válečný konflikt, na který doplácí lidé, jsou jim ničeny domy, přicházejí o svůj majetek, trpí i zvířata a jsou mařeny životy těch, kteří se v centru války nacházejí. Zatím nikdo neví, kdy toto běsnění skončí, rozum se zatím ztrácí někde v nedohlednu a válka pokračuje dál. A i někde jinde ve světě také pokračují místní ozbrojené konflikty a vypadá to, že lidé jsou nepoučitelní a neváží si svých životů. Nikdo z nás, kteří přijeli letos do Terezína, si nepřál, aby ozbrojené konflikty pokračovaly. Přejeme si mír, kvůli kterému jsme se právě tento květnový den sešli v bývalém koncentračním táboře Terezín a veřejně nebo i v duchu jsme si přáli ukončení všech bojů, které ve světě probíhají.

Z Terezína jsme letos nevyrazili směr Litoměřice, ale směrem na Libochovice. Na oběd a do zámku. Zámek sice většina z nás již navštívila, ale bylo zde něco nového. Nová expozice o posledních majitelích zámku doplněná mobiliárem, který byl zatím návštěvníkům skryt v depozitářích a vše bylo hezky stylizováno do mnohdy neznámých prostorů. Vedle toho, co vidíte uvnitř budovy, oku ladí i jarně kvetoucí francouzská zahrada přecházející do anglického parku, okolo pochodující a poletující pávi a pokud je hezké počasí, dá se pěkně projít i podél blízkého ramene řeky Ohře. K této procházce nám přálo počasí, a tak stál opět výlet do Terezína a na blízký libochovický zámek za to. Tak snad opět za rok

Ivana Malířová, ZO KSČM Žatec